

У ПОЛЬОТІ КОСМІЧНИЙ КОРАБЕЛЬ „СОЮЗ-15“

ПОВІДОМЛЕННЯ ТАРС

26 серпня 1974 року о 22-й годині 58 хвилин за московським часом у Радянському Союзі проведено запуск космічного корабля «Союз-15», пілотованого екіпажем у складі командира корабля підполковника САРАФАНОВА Геннадія Васильовича і бортінженера підполковника-інженера ДЬОМІНА Льва Степановича.

Мета запуску корабля «Союз-15» — продовження наукових досліджень і експериментів у космічному просторі, початих 3 липня цього року в польоті транспортного корабля «Союз-14» і станції «Салют-3».

З екіпажем підтримується стійкий радіо- і телевізійний зв'язок.

За доповідями екіпажу, самопочуття космонавтів добре; параметри мікроклімату у відсіках корабля — в заданих межах.

Після виведення транспортного корабля «Союз-15» на орбіту штучного супутника Землі космонавти товариші Сарафанов і Дьомін приступили до виконання програми польоту.

ГАРТУЄМОСЬ У КОМСОМОЛІ

Чотири дні в м. Новоукраїні проходив семінар других секретарів міських комсомолів та райкомів комсомолу.

В перший день роботи семінару з доповіддю «Привітання ЦК КПРС XVII з'їзду ВЛКСМ, промова на з'їзді товариша Л. І. Брежнєва, рішення XVII з'їзду ВЛКСМ і актуальні завдання ідейно-виховної роботи комітетів комсомолу» виступив секретар обкому ЛКСМУ В. Петраков.

Другий секретар Новоукраїнського райкому Компартії України Ю. Г. Целих в своєму виступі розкрив питання керівництва партійних комітетів роботою комсомольських організацій району по комуністичному вихованню комсомольців і молоді. Виконання та пропаганда рішень XXIV з'їзду КПРС, XVII з'їзду ВЛКСМ, активізація роботи по формуванню у комсомольців і молоді марксистсько-ленінського світогляду повинні завжди стояти в центрі уваги комітетів комсомолу — на це наголосили в своїх виступах перший секретар Новоукраїнського РК ЛКСМУ М. Суворов та заступник завідувачого відділом пропаганди ОК ЛКСМУ І. Костенко.

В наступні дні роботи семінару його учасники поділилися досвідом комсомольської роботи, прослухали ряд доповідей і лекцій працівників обкому комсомолу.

Учасники семінару побували також в тракторній бригаді колгоспу імені XX з'їзду КПРС. Перед ними виступили двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. Гіталов.

ПЕРЕПОЧИНКУ РАПОРТУЮТЬ МОЛОДІЖНІ

П майже не було — тільки відсвяткували обжинки, як вже знову механізатори повели свої агрегати в поле, — спішили із заготов- лею кормів для громад- ської худоби.

В штаб «Зелені жнива», що створений при райко- мі комсомолу почали над- ходити перші рапорти від молодіжних екіпажів.

З колгоспу імені Ле- ніна:

— Комсомолець Василь Нимеровський і молодий комуніст Василь Забло- цкий за дві зміни мають на своєму рахунку 320 тонн зеленої маси, яку вони зібрали з 17 гекта- рів. Норма перекрита в півтора рази.

Завідувачий відділом комсомольських органі- зацій В. Песев теж спішив у степ, вирішив побувати біля кожного молодіжно-

го агрегата. Хоче визначи- ти точно, хто в районі ви- шшов вперед. Бо мине п'ятиденка, і треба буде вручати переможцю вим- пел. Мчав до комбайнів, зустрічає з комбайне- рами, водіями автома- шин, завітав до силосних траншей. І з'ясувалось, що найкраще працює мо- лоді в колгоспах імені Леніна, імені Зайковсько- го, імені Артамонова. В останньому в траншеях вже понад дві тисячі цент- нерів зеленої маси.

В штабі «Зелені жни- ва» підраховується доро- бок механізаторів кожного господарства, всіх 312 комсомольців, які працю- ють на заготовці кормів.

М. ВІНЦЕВИЙ.

Вільнянський район.

На фото: механізатор Василь МАЛКОВ з колгоспу імені 40-річчя Жовтня, один з кращих на транспортуванні кормів для худоби.

Фото В. КОСТЯНТИНОВА.

НАБЛИЖАЮТЬ ПУСК

СВОЇ ПОЗНАЧКИ

на будівельній карті республіки залишає комсомольсько-молодіжна бригада Івана Михайловича Ободовського. Відправною точкою в трудовій біографії колективу була реконструкція кокової печі в Кривому Розі. Тоді, з самого початку створення комсомольсько-молодіжної на монтажні вугільної башти щодня виконувала по п'ятнадцять норми денного завдання.

У місті комсомольська будова області — Сальківський цукровий завод — вже другий об'єкт, на якому трудиться бригада. Разом з її «ветеранами», такими, як бригадир Вячеслав Феоктистов, сьогодні на зміну виходить і поповнення з місцевих — слюсар-монтажник Петро Глухачук, зварювальник Леонід Сухина.

Дружна бригада із СУ-200 тресту

Ободовський. З почуттям відповідальності в ній ставляється до пуску першої черги Сальківського заводу. А до цього залишилися лічені дні. Нещодавно, щоб вчасно здати мийний цех, члени бригади всім складом відпрацювали першу зміну, добровільно залишилися на другу. І на подія — не вникають. З ініціативи комсомольсько-молодіжної на реконструкції було кілька суботників і неділів, де працювали комсомольці і мо- лоді будови.

Зараз монтажники з бригади І. М. Ободовського монтує обладнання і трубопровід на конденсаційній башті. І на 160—180 процентів щодня виконують норми виробітку.

З. САМБІР,

начальник штабу ударної комсо- мольської будови, член ко- муністичного «Молодого комунара», Гайворонський район.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЬ!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 105 (1897).

ЧЕТВЕР, 29 серпня 1974 року

Ціна 2 коп.

«Зелені жнива» —
турбота дня

ЧЕСТЬ ЗМОЛОДУ

ДО ВАС, КІРОВОГРАДЦІ

С. С. ВІТЧЕНКО
Бригада слюсарів-складальників
Ленінградського об'єднання «Електросила»,
Герой Соціалістичної Праці

ПОНАД дві третини всіх робітників Олександрійського електромеханічного заводу складає молодь. Тож, аргумент, поряд з розширенням виробництва, впровадженням нової техніки, освоєнням нових виробів важливе місце на підприємстві займає виховання молодих виробничників у душі кращих робітничих традицій, прищеплення юнакам та дівчатам почуття колективізму.

Наймасовішою формою трудового паставництва в нас назвали бригаду. На електромеханічному створено всім комсомольсько-молодіжних колективів. До складу кожного входять і робітники старшого віку, досвідчені виробничники, комуністи.

Траплялося спочатку всього. Не обійшлося й без порушень. Точніше, вони не відразу припинилися. Пригадують, як два юнаки прийшли. Зустріли їх доброзичливо, як і поведлося, проте хлопці, видно було, неохоче приступили до роботи. Так і працювали з холодком, без зацікавлення. Згодом гірше — почали зацікавлятися, на зауваження реагували бурхливим роздратуванням.

Підійшов до майстра І. А. Чабана ветеран Ф. І. Ситник. Довго про щось розмовляли після зміни. А наступного дня робітник оголосив хлопцям, що так далі не піде. Ті зиньовано й трохи нахабно підвели очі — чого, мовляв, хочете? — та й затихли, напінтохнувшись на серйозний докір у погляді визнаного фахівця.

І старий згадав свою неспадкову дімну на- чинку. Поглянув майстер на роботу, пішов ближче, став сід, спробував виконати якусь робочу операцію з юнаками. Останній сам бачить — так працює, швидше. Поволо проступа- ло зацікавлення. Наставники терпляче пояс- нювали, що брак, найчастіше, — наслідок байдужого ставлення до роботи. А не матері- альні збитки для держави і моральні — для бригади. Влучили І. А. Чабан та Ф. І. Ситник у ціль. Самолюбство у молодих робітників та- кож розпалося — оскільки як можна дозволити, щоб ніхто не погнав далі: підводити колектив.

Не забули вчасно похвалити юнаків. І вже на радість обох порадникам, один з хлопців підійшов і попросив дозволити і для себе. І для товаришів. Так прилучилися до громад- ського життя.

Сила прикладу, як показує практика, має величезний вплив. Комсомольсько- молодіжна бригада слюсарів по метало- конструюванню, яку очолює комуніст М. М. Лавренко, першою на заводі підтримала почин — п'ятиденку за чотири дні. За-

раз цей колектив працює вже в рахунок квітня 1975 року. Попереду сам брига- дир, який доводить виконання норми до 180 процентів.

Завдяки паставництву на заводі підго- товлено 42 молодих робітників різних професій, майже 500 виробничників під- впили свої кваліфікаційні розряди. Серед них — члени комсомольсько-моло- діжних бригад Б. Кривокозя, О. Руд- нецька.

На підприємстві у нас детально по- знайомилися з виступом паставника мо- лоді Героя Соціалістичної Праці С. С. Вітченка. Мудру розмову провів брига- дир слюсарів-складальників з Ленін- градського об'єднання «Електросила». Мабуть, нам треба посприяти йому в- читись у нього, переняти все цінне і швидше впровадити дома. На інших підприємствах теж підтримують вете- ранів.

І партійний, і комсомольський комітет на- шого заводу заохочують тих, хто відкриває двері молодим у велику трудову життя. Нині в нас понад сто кращих молодиків, справжніх знавців своєї справи, — наставники. В роботі з молоддю киносуть на перший план традиції

ПОВЕСТИ ЗА СОБОЮ

колективу, значають прибуток на підприєм- стві з трудовими здобутками, розповідають про плани пеху, бригади.

Бо й справді, саме в момент, в найціннішому творчому союзі робітників різних поколінь гартуються поруч з досвідченими мислителями. Тоді й народжуються успіхи на виробництві, такі, як у П. Білана. Здається, нещодавно був унцем ле- терана П. Золотарьова, а вже ударник комуністичної праці, змагається зі своїм учителем.

Нічого втаювати, такі хлопці, як Ма- лашин, — про нього згадає С. С. Вітчен- ко, — це є всім. Але й обидві. Переважна більшість професій естафети з рук своїх батьків. І з честю приносять у майбутнє найкращі традиції старшого покоління. Вечірній трудовий зміни, по- свячений в робітничий клас з вивченням трудових книжок — то, разом з усім попереднім, ще ніхто не вловив перелік важливих, колючих справ, які жи- вуть серед трудівників півної області. Думаю, що багатьом — і наставникам, і молодим робітникам є чим похвалити- ся, поділитися досвідом. Четвертму їх виступів. Наперед вітаю — все це захоплює розділовою. Тому й про інші справи розповім.

О. КЛЕВАН,

начальник механоскладального пеху
№ 1 Олександрійського електромеханічного заводу.

ПОЧИНАТИ—ВІД РОБОЧОГО МІСЦЯ

Життєвий маршрут Іва- на Швечихіна проліг від берегів далекої Волги до Дніпра. Якраз тоді, ще в 1957 році, він застав бу- дівництво Кременчуцької гідроелектростанції у роз- палі. До праці Іван Швечихин був беручий: рані- ше брав участь у споруд- женні теплових станцій, працював на Горьковській ГЕС, набув спеціальності токаря.

В місті, що виростало над обрисами майбутньо- го моря, робочі руки ці- нувалися всюди. Сьогодні вже милозвучна назва Світловодськ органічно пов'язана з долею досвід- ченого майстра. Він пра- цює в механічній май- стерні кар'єроуправління. Колектив у них невеликий. Сам Іван Швечихин вва- жає, що й здружені всі на роботі великою мірою

завдяки цьому. Воно ж так виходить: кожен на видноті, не приховує ні- чого від сусіда. Як пове- лося — то й виграш став помітним відразу.

Буває, не клеїться робота в товариша, — розповідає токарь, — обо- в'язково підійде чи Олек- сандр Менделенко чи Ва- лерій Баранов, старші кваліфіковані знавці то- карських «премудростей». Допоможуть новачкові, прослідкують за виконан- ням складніших операцій, підкажуть.

Ото й говорили ми з Іваном Швечихином про заклине слово бригади- ра слюсарів-складальни- ків Ленінградського об- єднання «Електросила», Героя Соціалістичної Пра- ці С. С. Вітченка до мо- лодих трудівників нашої області. Особливо запалю- ються

м'ятались йому слова на- ставника про те, що часто ще в нас формально від- писуються про шефство над початківцями на ви- робництві, лише на папе- рі. А на ділі — молодь буває безконтрольна.

У нас, — ділиться думкою Іван Швечихин, — до цих пір рідше гово- рять про наставництво, зате ж на практиці вихо- дить інакше. Ні, я не про- ти організації справжньо- го масового руху, одначе — за те, щоб мати від цього видиму користь на робочому місці. По-моє- му, зрозуміло кажу...

Івана Швечихіна не хви- лює похвалити вік, бо ще сам відчуває — він по- трібний людям, виробни- цтву.

В. ЛАВРОВ,

робітник.

ЛЕНІНСЬКИЙ УРОК

МОСКВА, 1920-й рік. Близько шестисот юнаків і дівчат, що з усіх куточків молоді Країни Рад, зібрались на третій з'їзд комсомолу, слухають вождя.

«...Спілка молоді, вся молодь взагалі, яка хоче перейти до комунізму, — говорить Ілліч, — повинна вчитися комунізму».

Ці слова стали Ленінським заповітом нашої молоді.

Промова В. І. Леніна на III з'їзді комсомолу — важливий теоретичний документ партії про роль молоді в будівництві нового суспільства, програма комуністичного виховання підрастаючих поколінь.

Володимир Ілліч застерігав, що без роботи, без боротьби книжне знання комунізму нічого не варте. «Тільки в праці разом з робітниками і селянами можна стати справжніми комуністами», — говорив він.

Нещодавно ми відсвяткували славу дату в житті комсомолу — 50-річчя присвоєння йому імені Леніна. В цей день з особливим, піднесеним настроєм, молоді трудівники стали до роботи. День ювілею вони оголосили днем ударної праці на кожному робочому місці. Тисячі комсомольсько-молодіжних колективів успішно виконали підвищені соці-

альні завдання. Лежить Ленінському комсомолу, який об'єднує в своїх лавах понад 28 мільйонів юнаків і дівчат. Важко навіть уявити собі таку ділянку господарського і культурного будівництва, де б не застосовувались енергія, творчість і дерзання комсомольців. Ударні комсомольські будови, групові конкурси майстерності молодих робітників, студентські будівельні загони, молодіжні виробничі бригади, літні табори

праці і відпочинку — все це конкретні і дуже потрібні діла комсомолу, вождя радянської молоді».

XXIV з'їзд КПРС визначив як центральне завдання комсомолу — виховання молоді в дусі комуністичної ідейності, відданості нашій Радянській Батьківщині, в дусі інтернаціоналізму, активну пропаганду норм і духовних цінностей на-

який закликав молодь Країни Рад кожним днем свого трудового життя будувати і утверджувати майбутнє, наближати його, робити дійсністю.

Привітання ЦК КПРС, промова на з'їзді товариша Брежнєва, рішення XVII з'їзду ВЛКСМ — бойова програма діяльності комсомолу.

Напередодні з'їзду на Кіровоградщині прийшло радісне повідомлення: Новоукраїнську районну комсомольську організацію відзначено високою урядовою нагородою — орденом Трудового Червоного Прапора. Нагорода Батьківщини — це висока оцінка плідної роботи комсомольської організації по комуністичному вихованню молоді, визнання великого вкладу комсомольців і молоді району у здійснення виробництва сільськогосподарської продукції, активної участі у підготовці механізаторських кадрів. Тоді доярка з колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району сказала:

— Ми будемо продовжувати кращі традиції наших ветеранів. Під цими словами зміг би

праці, даватимуть продукції більше, кращої якості, з меншими затратами, твердо триматимуть курс на економію і ощадливість. Ми бачимо свій обов'язок у тому, щоб ще цілеспрямованіше виховувати у молоді комуністичне ставлення до праці».

Радянські юнаки й дівчата ростуть ідейно загартованими, свідомими борцями за комунізм. Вивчення марксистсько-ленінської теорії допомагає їм повніше розуміти ті перетворення, які здійснив наш народ під керівництвом Комуністичної партії. Радянська молода людина — це людина глибокої комуністичної переконаності, класової свідомості, непримиренна до буржуазної ідеології. Її найсвітліший ідеал — борець за комунізм. Зараз, коли ми готуємось відзначити 70-річчя з дня народження Миколи Островського, з новою силою відчуваємо світ Павки Корчагіна. Молоді виробничники борються за право називатись корчагінцями. Вони, комсомольці сімдесятих, так само віддані справі Комуністичної партії, як і герой безсмертного твору Островського.

Ідейно-політична робота комсомолу спрямована на виховання юнаків і дівчат в дусі

розвиває дружбу і співробітництво з братськими спілками країн соціалізму, зміцнює революційну солідарність з прогресивною молоддю капіталістичних країн, широко сприяє зміцненню антиімперіалістичного фронту молоді всіх континентів.

Радянська молодь добре знає ціну справжньої дружби. Зростаючи полум'яними патріотами Вітчизни, юнаки і дівчата СРСР високо несуть прапор інтернаціоналізму і солідарності з ровесниками. На заводському подвір'ї, в тракторній бригаді — всюди сердечно зустрічають молоді громадяни нашої Батьківщини своїх товаришів по класу з усіх куточків планети. Вони щедро діляться з ними досвідом, радіють їхнім успіхам.

Наша молодь отримала в спадщину все краще, що нагромаджене моральним досвідом нового суспільства. Та ще інколи трапляються у житті молодіжних колективів прояви егоїзму, корисливості, споживацького ставлення до життя. Ім, цим негативним явищем — наш нещадний комсомольський бій.

На XVII з'їзді ВЛКСМ Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєв сказав:

«Комсомол завжди і в усьому повинен відчувати спрямовуючу руку, допомогу і підтримку партії, всіх її кадрів. Це заповіт нам великий Ленін, цього вимагають найвищі закони нашої Комуністичної партії».

В керівництві партії, в її величезному і неограниченому досвіді — сила Ленінського комсомолу.

Комуністична партія, її Центральний Комітет, Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв по-батьківському піклуються про комсомол, про виховання молодого покоління Країни Рад. Вся історія комсомолу підтверджує, що у партійному керівництві — невичерпне джерело сили, міцності і творчої активності комсомолу. Партія передає ВЛКСМ величезний політичний і організаційний досвід, вирощує і виховує кадри, зміцнює партійне ядро в комсомолі, ініціативу і самодіяльність молоді.

Комсомол пишається високим призначенням — бути резервом Комуністичної партії. Адже дві третини тих, хто вступає в ряди КПРС — комсомольці.

Комуністична партія завжди довіряла радянській молоді найвідповідальніші завдання. І ці завдання завжди з честю виконувались. Високою оцінкою прозвучали з трибуни XXIV з'їзду КПРС слова:

«Партія по праву пишається молодими будівниками комунізму».

І ми, комсомольці, у відповідь на батьківське піклування запевняємо: «Ленінський комсомол ще тісніше згуртує свої ряди навколо рідної партії, під її мудрим керівництвом буде високо і гордо нести ім'я Леніна, вчитися, працювати і боротися по-ленінському, в ім'я комунізму».

ВЧИМОСЬ КОМУНІЗМУ, БУДУЄМО КОМУНІЗМ

лістичні зобов'язання, домоглися рекордного виробітку. Сто комсомольських понадпланових сівалок зобов'язалися виготовити в дні ударної трудової вахти на честь 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна молоді червонозоріаці. І вони рапортували: з 117 надпланових сівалок! Це — лише один приклад, лише одна із славних сторінок, вписаних в біографію Радянської Вітчизни Ленінським комсомолом.

У Звітній доповіді ЦК КПРС XXIV з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу тов. Л. І. Брежнєв говорив: «Важливе місце в суспільно-політичному житті країни на-

шого суспільства. Переглянемо документи XVII з'їзду ВЛКСМ, який відбувся 23—27 квітня 1974 року в Москві. У звітній доповіді, у виступах делегатів йшлося про виконання комсомольськими організаціями настанов партії.

«Ленінський комсомол, радянська молодь приймають поставлені партією завдання до неухильного керівництва і виконання, вони стануть суттю, серцевиною всієї роботи комсомолу. Так було завжди і так завжди буде», — говорилось на з'їзді. Делегати з'їзду гаряче зустріли привітання Центрального Комітету КПРС, виступ Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєва,

«Ми часто говоримо: наша це правильно, товариші! Молодь продовжує шлях, збагачує досвід попередніх (Із промови тов. ВЛКСМ)».

підписатись кожен комсомолець області. Молоді виробничники переймають досвід старших, вчать у них працьовитості, наполегливості, майстерності. У праці, у житті вони рівняються на своїх батьків.

Велика роль належить комсомолу у господарському будівництві, вихованні у юнаків і дівчат любові до праці, дисциплінованості, організованості.

Участь комсомолу, радянської молоді у створенні матеріально-технічної бази комунізму, у здійсненні аграрної політики партії, у всенародному змаганні за успішне виконання дев'ятої п'ятирічки, високу якість робіт, підготовка гідної зміни робітничого класу і колгоспного селянства — відповідальна справа комсомолу. У листі на ім'я Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу делегати XVII з'їзду ВЛКСМ від імені комсомольців, усієї радянської молоді писали:

«Комуністична партія поставила перед комсомолом винятково важливе завдання — по-бойовому брати участь у масовому русі за високу якість роботи, за майстерність, за честь заводської марки.

Комсомольці, юнаки і дівчата ще активніше виявлятимуть творчу ініціативу і сміливий почин, удосконалюватимуть професійну майстерність, підвищуватимуть продуктивність

вірності революційним, бойовим і трудовим традиціям Комуністичної партії і радянського народу.

Велике значення в ідейному гартуванні підрастаючого покоління має вивчення матеріалів і документів XXIV з'їзду партії, пленумів ЦК КПРС, праць Генерального секретаря

ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, матеріалів XVII з'їзду ВЛКСМ, в яких молодь знаходить відповіді на найактуальніші питання сучасності. І устами делегатів комсомольського з'їзду вона заявляє:

«П'ятдесят років тому, на VI з'їзді Російської Комуністичної Спілки Молоді, приймаючи ім'я Леніна, комсомол дав священну клятву — завжди і в усьому неухильно виконувати ленінські заповіді. Всі покоління комсомольців ратними і трудовими ділами довели вірність цієї урочистої клятви».

Інтернаціоналізм — прапор радянської молоді. Юнаки і дівчата Країни Рад повністю схвалюють заходи ЦК КПРС і Радянського уряду, спрямовані на забезпечення мирних умов будівництва комунізму в нашій країні, на дальший розвиток співдружності країн соціалізму, зміцнення єдності світового комуністичного і робітничого руху, підтримку національно-визвольної боротьби народів, згуртування революційних і антиімперіалістичних сил. Ленінський комсомол

ПРАКТИЧНІ ЗАВДАННЯ

1. ПРОАНАЛІЗУВАТИ ХІД СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ МІЖ МОЛОДИМИ ВИРОБНИЧНИКАМИ ЗА ДОСТРОКОВЕ ВИКОНАННЯ ПЛАНІВ П'ЯТИРІЧКИ, ПІ ЧЕТВЕРТОГО, ВИЗНАЧАЛЬНОГО РОКУ.
2. ОФОРМИТИ ВИСТАВКУ НА ТЕМУ «ВЧИМОСЬ КОМУНІЗМУ, БУДУЄМО КОМУНІЗМ!».
3. ОРГАНІЗУВАТИ ЗУСТРІЧ З ГЕРОЯМИ ДЕВ'ЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ, ПЕРЕДОВИКАМИ ВИРОБНИЦТВА, НАСТАВНИКАМИ МОЛОДІ.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

- В. І. Ленін. Завдання спілок молоді.
- В. І. Ленін. Про молоді.
- Про 50-річчя ВЛКСМ і завдання комуністичного виховання молоді. Постанова ЦК КПРС від 1 жовтня 1968 року.
- Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу. Постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання працівників промисловості, будівництва і транспорту за дострокове виконання народногосподарського плану на 1974 рік», «Про Всенародне соціалістичне змагання працівників сільськогосподарства за збільшення виробництва і заготівель продуктів землеробства і тваринництва в 1974 році».
- Привітання Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу XVII з'їзду Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді.
- Л. І. Брежнєв. Промова на урочистому пленумі ЦК ВЛКСМ, присвяченому 50-річчю Всесоюзної Ле-

нінської Комуністичної Спілки Молоді. Привітання ЦК КПРС Всесоюзній Ленінській Комуністичній Спілці Молоді.

Л. І. Брежнєв. Звітна доповідь Центрального Комітету КПРС XXIV з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу.

Л. І. Брежнєв. Промова на XVII з'їзді Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді 23 квітня 1974 року.

Л. І. Брежнєв. Все для блага народу, в ім'я радянської людини. Промова на зустрічі з виборцями Бауманської виборчої округи м. Москви 14 червня 1974 року.

Документи XVII з'їзду Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді 23—27 квітня 1974 року.

Є. М. Тяжельников. Вчитися, працювати і боротися по Леніну. Звітна доповідь Центрального Комітету ВЛКСМ XVII з'їзду Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Заключне слово. Промова на урочистому засіданні, присвяченому 50-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна.

А СПРАВ НЕ МЕНШАЄ...

Як зустрічають перше вересня школи Гайворонського, Голованівського та Ульяновського районів? Цим поцікавилася рейдова бригада обласного штабу «Комсомольського прожектора» і газети «Молодий комунар».

ЩО МОЖУТЬ ШЕФИ

Стоять у районному центрі дві середні школи. Обидві новенькі, в обох — працюють вчителі й учні. Та на цьому спільність закінчується — надто вже різняться школи і всередині, і назовні. В одній — прекрасно обладнані кабінети, лабораторії, зали. В іншій — тільки фундамент для переходу на кабінетну систему викладання. В одній чудово обладнана майстерня. В іншій ця споруда тільки добудовується і не відомо коли її закінчать. В одній подвір'я нагадує ціле містечко для дітей: тут і літній театр, і спортмайданчик з гумово-бітумним покриттям, і географічний куточок, обладнаний із зразковою довершеною. Навколо іншої — «вакуум», заповнений грядками квітів...

Перелік можна було б продовжити, однак, торкнемось краще причин: чому так трапилось. Безумовно, односторонньо відповісти на це не можна. Але на одній причині, далеко не другорядній, хочеться наголосити.

— І половини з того, що ви бачите на подвір'ї і в кабінетах, — сказали нам в Ульяновській середній школі № 1, — ми не зробили б без допомоги шефів — робітників Ульяновського цукрозаводу, Велдспасибі їм за все...

— Ех, шефи... — почувли ми в Ульяновській середній школі № 2, — яка з них віддача. Скільки років «опікає» нас «Сільгосптехніка», а тільки нині вперше виділили 300 карбованців на обладнання. Чи ж вистачить цього, щоб забезпечити нормальне навчання в новобудові?...

Так хрестоматійно підтвердилася давня істина: «Дбайливі шефи — хороша школа». Звичайно, в цьому випадку це недостатньо активно попрацював районний штаб «Комсомол — сільській школі». Але не варто забувати й про те, що в сільських школах Ульяновського району Комсомол і його молоді зробили чимало, щоб новий навчальний рік пройшов для дітей на рівні сучасних вимог. І в Кам'янобалківській восьмирічці, і в Писарівській середній школі дбайливо підготували класи, зроблено належний ремонт, обладнані предмети кабінетів. Чудовий подарунок від старших друзів отримують доньки сільських дітей — молоді колгоспники, які в цьому році ступили на поріг школи.

Побувала наша рейдова і в сільських школах Ульяновського району. Комсомол і його молоді зробили чимало, щоб новий навчальний рік пройшов для дітей на рівні сучасних вимог. І в Кам'янобалківській восьмирічці, і в Писарівській середній школі дбайливо підготували класи, зроблено належний ремонт, обладнані предмети кабінетів. Чудовий подарунок від старших друзів отримують доньки сільських дітей — молоді колгоспники, які в цьому році ступили на поріг школи.

Перший вересень цього року буде справді святковим для учнів, — сказали нам у районному відділі народної освіти. — Значною мірою сприятиме цьому подарунок, який

РЕЙД „МК“

і виховного року. І для того, щоб виховний процес проходив нормальним, потрібна ретельна підготовка, належна матеріальна база. Тому ми особливо прихильно оглядали піонерські і лєнінські кімнати, краєзнавчі музеї і куточки бойової слави, які мають стати центром громадської роботи школярів. На жаль, далеко не всі приміщення, які нам вдалось оглянути, відповідають сучасним вимогам. З піонерських кімнат може сподобатися хіба що Писарівська, обладнана в місцевій десятирічці з допомогою шефів-виробничників. Хороший тут і краєзнавчий музей. Однак у більшості шкіл піонерські і лєнінські кімнати знаходяться в стадії оформлення, нерідко у них ще немає експонатів і стендів. Прикра нерозв'язність, на яку слід негайно звернути увагу всім комсомольським районам.

Не менш важливе значення мають і спортивні майданчики. Адже від їх придатності залежить не тільки виконання навчальної програми, але й організація дозвілля учнів, складання норм комплексу ГПО. Проте і в цій справі нерідко доводиться стикатися з неуважністю, а інколи і з відвертим недбальством.

Побіля, приміром, колгосп імені Мічуріна, що в Голованівському районі, обладнати для місцевої Троїцької десятирічки стадіон. Виділили кошти, розпочав будівництво. І коли місцеві спортсмени вже почали приміряти футболки і бутси перед виходом на футбольне поле (роботи лишилось зовсім небагато — лиш розрівняти майданчик), будівництво несподівано припинилось. Так тривало досить довго, поки школярі самі не поставили ворота, з горем пополам не розрівняли футбольне поле.

Однак надійшла команда з колгоспу: ворота прийняти, обладнання також, підготувати місце для робіт по реконструкції. Справді, через якийсь час з'явилась на стадіоні «техніка», покромчала спортивні майданчики і... зникла.

Нічого не скажемо: складну дієву поставили перед школярями правління колгоспу імені Мічуріна. Чи самі ремонтувати поле, але де ж гарантія, що їх працю знову не заведуть? Чи чекати виконання обіцянок, але ж скільки можна?

Не задовольняють спортивні майданчики в Межиріцькій середній школі цього ж району. Баскетбольні щити потрібно замінити вже давно. На це ж засадуговують і стоїли на волейбольному майданчику. Слід би впорядкувати і футбольне поле.

В Межиріцькій школі зіткнулися ми знову з недобудовою. В такій ролі опинилася споруда школи. Справи знову не пішли далі закладення фундаменту...

М. КОХАНЮК — начальник обласного штабу «Комсомольського прожектора», **М. СУБОТА** — завідувач відділом народної освіти Ульяновського району, **Д. ШАЛАЄВ-СЬКИЙ** — член штабу «Комсомольського прожектора» Ульяновського району, **К. ДЗЯРУК** — секретар, завідувач відділом шкільної молоді і піонерів Гайворонського РК ЛКСМУ, **П. МЕЛЬНИКОВ** — інструктор Голованівського РК ЛКСМУ, **О. РАКІН** — спецкор «Молодого комунара».

За столом президії — представники місцевих колгоспів, численних районних та обласних організацій. На урочисте засідання виконкому сільської Ради депутатів трудящих прибули гості з району і довколишніх сіл. Оркестр грає туш. Урочиста мелодія гримить у залюдишеному приміщенні, мовби намагаючись виірватися з його деспотичної тісноти і кризь розчинені двері вільно виірвається надвір і замирає над мовчазними берегами закутої в лід Синюхи.

Дітчата Марія Мамулат і Валентина Колісниченко — обидві в яскравому національному вбранні — за старожитним народним звичаєм підносять ювіляру хліб-сіль на рушнику.

Поряд з ним — Марія Миколаївна. Багато теплих слів адресовано їй, дружині і незмінній помічниці. У дні численних відлучень чоловіка на наради, зустрічі, з'їз-

шити ті, що є, як натомість — нові. Обід. Інколи на кіп-хап. І — знову лікарня. Десь аж по полудні — освоснення нових матеріалів для лекцій. Або виступ у школі. Чергове заняття теоретичного семінару. Засідання правління колгоспу. Поїздка в район. І це все — в тому випадку, коли в лікарні відносно спокійно. В іншому разі оті обов'язки механічно по-даювалися, траплялося так, що обсяг їх непомірно зростає і тоді доводилося викроювати час уночі. Життя ж бо не підлягає регламенту.

Ось і трапляється інколи так, що коли б не дружина, то і вгору школи йшли. Прекрасний цей вислів народ-

Володимир Базилевський

ДЕЛЕГАТ КОНГРЕСУ

документальна повість

ди, семінари, партійні конференції — основний тягар падав на її плечі. До неї звертались як до його бойового заступника, старшої операційної сестри, народного засідателя.

Під звуки горна і барабанний дріб вітають ювіляра піонери Добрянської середньої школи.

Милі, знайомі обличчя... багрянці галстуків, і незграбні, але такі щирі і сердечні вірші, які вони старанно вивчили і тепер хвилювалися, аби не збитися. Він і сам хвилювався за них, і з легшенням зітхав, коли закінчував один і починав інший, так ніби оті привітання були звернені зовсім не до нього.

І знову — грамоти та іще й іменний науричний годинник. Вручив його під оплески присутніх секретар райкому КП України Гідулянов. І вже зовсім несподівано прозвучали слова голови виконкому райради депутатів трудящих Сергієнка.

«Враховуючи побажання трудящих села Добрянки та приймаючи до уваги активну трудову і громадську діяльність Гетьманця Феодосія Деомидовича, заслуженого лікаря УРСР, який протягом багатьох літ незмінно працює на посаді головного лікаря Добрянської дільничної лікарні, виконком Вільшанської районної Ради депутатів трудящих вирішив:

Товаришеві Гетьманцеву Феодосію Деомидовичу у день його шістдесятиріччя — 27 січня 1962 року — присвоїти звання Почесного громадянина Добрянки...»

Земляки стояли вітали ювіляра. Чи ж давно, здається, ступив на цю землю, молодий, багаторий, повний сил? Хмилера штука життя: не встигнеш його розпробувати, як уже треба підбивати підсумки. Так, дещо зроблено, то правда, але наскільки більше можна було б зробити... Нерозважна молодість, неощадна, не шанує часу, бродить, як молада вночі. Доки-то з нього виробити щось путяче. Опладають літа, як листя в пору листопаду, і раптом збагнен з невольничою безжалюною істерією — скільки згаяно, розтрачено і немає йому воротти. Як у тій пісні — «А молодість не вернеться, не вернеться вона». Шкода, пізнають поспішиш усвідомлювати, що труд — то основа життя і всі балачки про людське щастя зводяться по суті до нього...

Так він думав, коли читали вітальні телеграми на його адресу, а надійшло їх аж 55 — з усіх кінців країни — від установ, друзів, шанувальників, колишніх хворих. Були поміж ними й від незнайомих людей і то вражало найбільше, бо, виявляється, у доброї справи такі справді широкі крила — і не підтяти тих крил, не зупинити того лету.

Коли він встав і запала тиша, так що стало чути, як дихають сотні людей, раптом забракло слів, дарма, що прочитав тисячі лекцій. І ця пауза, що затягнулася, була такою ж місткою і напруженою, як море перед штормом. Про що він тоді казав? Про себе і водночас про людей, про людей і водночас про себе. Бо ніколи не мислив свого життя поза ним.

...З чого починається робочий день головного лікаря? Звичайно, з традиційної п'ятихвилички. Потім — обід. Призначення. Прийом хворих. Четвер — операційний день. Повсякчасні адміністративні проблеми. Не встиг вирі-

ний. В ньому ціла філософія. Так, він коліє, здається, сказав у тій давній дискусійній розмові з молодим стома-тологом. І зараз переконаний у своїй правоті. Дивитися вгору — це значить відірвати свій погляд від землі, бачити ширше, масштабніше, перспективніше. З думкою не тільки про шматок хліба насущного, а й про день завтрашній. Про те, що лишається після людини навіть потому, як її не стане.

Часто з ніжністю думав про Марію. Показало з одруженням. Немає в нього жодних підстав скаргитися на долю. Скільки прожити разом — і жодного разу серйозно не посваритися. Це при його далеко не ангельському характері.

Не таку мав натуру, щоб висловлювати без потреби те, що переповнювало серце. Та й Марія Миколаївна не була схильна до безприметних ніжностей. Однак часто довгими зимовими вечорами кожен з них думав про іншого з вдячністю і любов'ю.

СТАТТЯ В «ІЗВЕСТИЯХ», ЛИС-ТИ, ЛИСТИ...

НА ПОЧАТКУ сімдесяти першого року подорожжя Гетьманця відзначило своєрідний ювілей — 2 роки безперервної праці у Фонді миру. Легко сказати — близько 700 робочих днів. 24 трудових зарплати. Було що підсумувати і над чим помірковувати надалі. У травні того ж року Феодосій Деомидович одержав листа з бланком «Известий» на конверті. В. Шмигановський, кореспондент газети писав, що, розбираючи пошту Радянського Фонду миру в Києві і в Москві, він заочно познайомився з лікарем, дізнався про його безприкладну багаторічну підтримку Фонду і про вклади на оборону країни під час війни. Повідомляв, що готує зараз статтю про діяльність Фонду, але, на жаль, приїхати зараз не зможе, тому хотів би, аби він, Гетьманець, відповів на деякі запитання. Далі наводився довгий перелік тих запитань. Журналіста цікавило, зокрема, коли і як Феодосій Деомидович здобув освіту, як вдається йому протягом довгих десятиліть жити і працювати в селі, які думки і почуття змушують його активно і регулярно підтримувати своїми заоходженнями Фонд миру.

Невдовзі вони зустрілися. Наслідком тієї зустрічі стала стаття «Життя такий лікар», що з'явилася в одному з літніх номерів газети.

«Фігура у нього приземкувата, міцно збита. Стрижена під нульову голіву», — писав Шмигановський. — Кілька глибоких поздовжніх зморшок розсікають засмагле обличчя. Немає в ньому ніякої величності, лікарського лоску. І білий халат сидить, напевно, мішкуватого, не перешивав. Він весь якийсь домашній, простий. Як інколи необхідний хворому саме такий лікар, а по холодний всезнайка, який і людини, по суті, не бачить, а тільки його кардіограму чи рентгенівський знімок».

І далі: «Кожного дня листоноші доставляють у старовинний московський особняк на Кропоткінській, 10, де знаходиться правління Радянського Фонду миру, яке очолює письменник Б. Полюєв, не тільки горшопні переклади з усіх кутків країни, але й сотні схильованих листів. Цікаво, що саме такі листи визначали саму ідею створення Фонду миру. Ще в п'ятдесят другому році сільський лікар Ф. Д. Гетьманець, наприклад, звертався в ЦК Компартії України з пропозицією про його заснування і пропонував свої кошти».

Після публікації в «Известиях» на ім'я лікаря посилалися листи. Десятки, сотні листів. І всім їм треба дати раду, прочитати, відповісти. Різні долі, різні почерки. З інтересом розглядав адреси, вчитувався в сповіді незнайомих людей.

Півтора року відповідав на ті листи. Акуратно, щодня. На кожному конверті ставив помітку — «відповідь» і дату відповідання.

(Далі буде).

Фото А. БУДУЛАТЬЕВА.

ІНТЕРВ'Ю.

* Повість друкується з скороченнями.

(Продовження. Поч. в номерках за 11—29 червня, 2—30 липня та 1—27 серпня)

До 30-річчя соціалістичної революції в Болгарії

КРАЇНА ПРАЦІ: ТРОЯНД

із болгарського щоденника

2. ЮЛІЙ ЦЕЗАР ЗНАЙОМИТЬ З ВАРНОЮ

ШВИДКО біжать назустріч селу, приміській кварталі Варни. У садах духмяють різнокольорові троянди, відчувається подих моря.

На пероні вокзалу стрункий, заемалий від шедрого південного сонця юнак, запрошує до комфортабельного автобуса.

— Я вам гід. Зовуть мене... Юлій Цезар, — чарує він усіх своєю світлою посмішкою, в якій справді є щось від сонця. Відчувається, що з ним нудувати не доведеться. Представляє: «Водій автобуса — Трифон Дончу, переможець конкурсу «Золоте перо»...»

Варна. Ще до початку сучасного літочислення грецькі колоністи називали це місто, де і досі збереглися катакомби шостого віку до нашої ери, римські терми, Одісеос. Сонце і море, запахи троянд і буйне зелене вібрання завжди викидали в уяві при думі про це місто. А Варна — це і порт, і найбільше в країні сучасне будівельне господарство — завод імені Г. Димитрова, завод «Еліпром», де виготовляють побутові електронагрівальні грітали, хімікомбінат імені Карла Маркса, текстильний комбінат «Перше травня» — всього понад п'ятдесят підприємств. Це і широкі асфальтовані

вулиці з білокам'яними будинками, затінені парки і сади, просторі пляжі, чудові курорти. Тридцять років тому за все це заплачено дорогою ціною — ціною життя патріотів, що повстали проти німецьких фашистів. У парку-музеї Болової дружби 1944 року на їх честь височить пам'ятник. На постаменті напис: «Той, хто загине у бою за свободу, не вмирає».

Військово-морський музей розмістився в одному із древніх будинків Варни. Ще свіжими були враження від фільму «Перший кур'єр», що переглянув перед поїздкою до Болгарії, коли в експозиції музею саме розглядали матеріали про моряка Івана Георгієва Загубанського — першого кур'єра ленінської «Іскри». Тут частинка його особистої бібліотеки, речі, матеріали про перший соціалістичний гурток «Іскра», що був створений на Дунайській флотилії. Оглянули розділи про розвиток Болгарського Військово-Морського Флоту, боротьбу болгарського народу проти фашизму. І чим детальніше знайомилися із експозицією музею, розміщеною в чотирнадцяти залах, тим глибше впевнювалися у міцності дружби між народами наших країн.

У парковій експозиції, де берегові і корабельні гармати минулих століть, гвинт із російської революційної яхти «Колхіда», гідролі-

так, що брав участь у Великій Вітчизняній війні, ми довго розмовляли із привітними жителями цього чудового міста. За якими ознаками вони визначали, що ми з Радянського Союзу — невідомо. Але де б не з'являлися, нас зустрічали з підкупною щирістю, з радістю ділилися планами, розповідали про підготовку до національного свята болгарського народу — Дня свободи.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

На фото: пам'ятник у парку-музеї Болової дружби 1944 року.

ФУТБОЛ

«СУДНОВУДІВНИК» —

«ЗІРКА» — 1:1

Сьому зустріч другого кола чемпіонату країни з футболу серед команд класу «А» другої ліги кіровоградська «Зірка» провела у Миколаєві з лідером шостої зони місцевим «Судновудівником».

У першому колі матч цих команд закінчився нічиєю — 1:1.

Поєдинок розпочався атаками господарів. В одній з них їм вдалося відкрити рахунок, та на 57-й хвилині Володимир Сак встановлює рівновагу. Фінальний свисток знову зафіксував «мирний» результат — 1:1.

В. ШАБАЛІН.

КІРОВОГРАДСЬКЕ СЕРЕДНЄ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

ПРОВІДИТЬ ДОДАТКОВИЙ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1974—1975 навчальний рік

На трирічний строк навчання приймаються юнаки та дівчата 1958—1959 років народження з освітою за 8 класів для підготовки: столярів будівельних; малярів будівельних; штукатурів-ліпцювальників-плитковиків; слюсарів-ремонтників по монтажу систем вентиляції кондиціювання повітря; монтажників по монтажу сталевих та залізобетонних конструкцій.

По закінченні училища учні одержують диплом про середню освіту і спеціальність.

3 дворічним строком навчання для підготовки: малярів штукатурів-столярів-теслярів.

3 річним строком навчання для підготовки: малярів малярів ліпцювальників-плитковиків, мозаїстів.

Приймаються без вступних спроб юнаки і дівчата віком 15—20 років з освітою за 8, 9, 10 класів і звільнені в запас війни.

Зараховані на навчання забезпечують гуртожитком, парним і робочим одягом, триразовим харчуванням, підручниками. Вони одержують третню суму зарплати ними на виробничій практиці. Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж.

Училище має новобудований, добре устаткований комплекс, в якому є кабінети і лабораторії, учбові майстерні, спортивний та актовий зали, спортивне літнє містечко.

При училищі є вечірня школа, діють гуртки технічної творчості, художньої самодіяльності, спортивні секції. Випускники-вдівники мають право вступати до вищих і середніх учбових закладів на пільгових умовах, а також можуть бути направлені у вищі й середні учбові заклади професійно-технічної освіти, де навчання проводиться при повному державному забезпеченні.

Юнаки, які приходять трирічний строк навчання, до закінчення та на рік після закінчення училища отримують відстрочку від призову до армії.

Вступники подають особисто або присилають заяву із зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт (подається особисто), довідку з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286). 8 фотокартки розміром 3×4 см.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Іхати: тролейбусом № 2 до зупинки «Будеталь», автобусами №№ 2, 14, 15 до зупинки «Мічуріна», № 29 до кінця. Телефон 2-38-49.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 6

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

по спеціальностях:

токаря по металу, слюсарі механоскладальних робіт з обслуговуванням свердлильних верстатів, електрогазозварювальники, електромонтери по експлуатації промислових електроустановок.

На всі спеціальності приймаються юнаки і дівчата, що мають освіту 10 класів і вік від 15 до 25 років.

Для вступників по спеціальності електромонтер і електрогазозварювальник мінімальний вік для вступу — 16 років.

Строк навчання 10 місяців. Для тих, хто встигає, виплачується стипендія 30 карбованців на місяць, відмінникам навчання стипендія виплачується 37 карбованців 50 копійок.

За виконані роботи в процесі виробничої практики учням доплачується до стипендії нараховується 33 проценти від зарплати суми.

Навчаючись в училищі, кожний учень, що має середню освіту, може суміщати навчання на підготовчих курсах для вступу в інститут.

Учні, що закінчили училище з відзнакою, мають право поступати на вечірнє відділення поза конкурсом.

Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж.

Кожний учень до призову в Радянську Армію набуває спеціальності і потрібні знання з спеціальних і загальноосвітніх предметів.

До училища молоді приймаються без екзаменів. При училищі є їдальня, постійно працюють гуртки: хорівий, танцювальний, художнього слова, духовий, естрадний, технічної творчості, стрілецький, парашутний, електротехнічний, спортивні секції.

До заяви додаються такі документи: свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідка з місця проживання і про склад сім'ї, характеристика зі школи, автобіографія, фотокартки розміром 3×4 см (6 штук).

Звертатися на адресу: м. Кіровоград вул. Декабристів, 26. Телефони: 2-35-31, 2-50-20, 2-35-81.

ДИРЕКЦІЯ.

ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ ПРИ КІРОВОГРАДСЬКОМУ М'ЯСОКОМБІНАТІ

оголошує прийом учнів

на 1974—1975 навчальний рік

Училище готує робітників для м'ясної промисловості. Строк навчання — 1 рік.

Приймаються юнаки віком від 17 з половиною років і дівчата віком від 16 з половиною років з освітою за 8—10 класів.

Учні забезпечують стипендією в розмірі 18 карбованців та квартирними (3 крб.) на місяць, триразовим безкоштовним харчуванням, спеціальним та форменим одягом.

Гуртожитком училище не забезпечує, а розміщує учнів на приватних квартирах.

При училищі працює вечірня школа.

Вступники повинні подати заяву на ім'я директора, автобіографію, документ про освіту та народження, довідку про стан здоров'я, 6 фотокартки (3×4 см), довідку з місця проживання, характеристику.

Адреса училища: місто Кіровоград, Обознівське шосе, м'ясокомбінат, їхати автобусом № 10.

ДИРЕКЦІЯ.

Харківський зооветеринарний інститут

ОГОЛОШУЄ

прийм слухачів на підготовче відділення для вступу у зооветеринарний інститут

Строк навчання — 8 місяців. Початок навчання з 1 грудня.

Інститут готує зооінженерів і ветеринарних лікарів.

На підготовче відділення приймаються особи з закінченою середньою освітою з числа передових робітників, колгоспників і демобілізованих з рядів Збройних Сил СРСР, які мають стаж практичної роботи не менше одного року в сільському господарстві.

Про вступі пред'являється: заява, направлення від господарства, документ про середню освіту (оригінал), харак-

теристика, 6 фотографій (знімок без головного убору, розмір 3×4 см), медична довідка (форма № 286), витяг з трудової книжки.

Учні підготовчого відділення забезпечуються гуртожитком і стипендією на загальних підставах. Слухачі, які успішно витримали всі випускні екзамен, зараховуються на 1-й курс без здачі вступних екзаменів.

Прийом документів з 1 жовтня по 10 листопада.

Адреса: 312050, Харківська обл., п/в «Інститутське», Харківський зооветеринарний інститут, підготовче відділення.

РЕКТОРАТ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 04251.

Гукаєв 61197

Час 15.12.220

Тема 50.000

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової галузі, м. Кіровоград, вул. Гаїчка, 2.

ПОГОДА

Вдень 29 серпня на території області та міста Кіровограда переважає мінлива хмарність, без опадів. Вітер східний, 10—15 м/сек. Температура повітря по області 25—30, по місту 26—28 градусів тепла.